

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžsk/29/2017
Identifikačné číslo spisu: 7016200286
Dátum vydania rozhodnutia: 29.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7016200286.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): Z. J., nar.: XX.XX.XXXX, bytom N. R. Č.. XX, XXX XX V., zast.: JUDr. Veronikou Čižmárovou, advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie Námestie osloboditeľov č. 1, 071 01 Michalovce, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny so sídlom ulica Špitálska č. 8, 812 67 Bratislava, vo veci správnej žaloby v sociálnych veciach, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12. apríla 2017 sp.zn. 7S/29/2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Rozhodnutím č.: UPS/US1/SSVOPHNSSD/SOC/2016/916-0002Zv z 15.01.2016 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“ - č.l. 7) žalovaný ako odvolací správny orgán v zmysle § 58 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) postupom podľa § 26 ods. 1 zákona č. 417/2013 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 417/2013 Z.z.“) v spojení s § 59 ods. 2 Správneho poriadku rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce, odboru sociálnych vecí a rodiny č. MII/RHNANV/SOC/2015/5316-0030 z 09.10.2015 (ďalej len „prvostupňový orgán“, resp. „prvostupňové rozhodnutie“) vo veci odňatia pomoci v hmotnej núdzi a postupu podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 10 ods. 3 zák. č. 417/2013 Z.z. v sume 61,60 € od 01.09.2015 potvrdil.

Podľa § 25 ods. 2 zák. č. 417/2013 Z.z. v znení relevantnom pre prejednávajúcu vec pomoc v hmotnej núdzi sa odníme, zvýši alebo zníži a vypláti sa vo vyššej sume alebo v nižšej sume, ak sa zmenia

skutočnosti rozhodujúce na nárok na pomoc v hmotnej núdzi. Osobitný príspevok sa odníme, ak sa zmenia skutočnosti rozhodujúce na nárok na osobitný príspevok.

Podľa § 10 ods. 3 zák. č. 417/2013 Z.z. v citovanom znení platí, že ak v odsekoch 5 a 6 nie je ustanovené inak, dávka podľa odseku 2 sa znižuje o sumu 61,60 eura za každého plnoletého člena domácnosti, ktorý nie je v právnom vzťahu, ktorý zakladá nárok na príjem zo závislej činnosti, dohodnutom v rozsahu najmenej 32 hodín mesačne a nezúčastní sa na základe písomnej dohody medzi úradom a obcou, rozpočtovou organizáciou alebo príspevkovou organizáciou, ktorej zriaďovateľom je obec, alebo právnickou osobou so sídlom na území Slovenskej republiky, ktorá organizuje alebo sprostredkúva dobrovoľnícku činnosť pre inú osobu s jej súhlasom v jej prospech alebo vo verejný prospech (ďalej len "organizátor dobrovoľníckej činnosti") v rozsahu 32 hodín mesačne na vykonávaní

a) menších obecných služieb pre obec alebo rozpočtovú organizáciu alebo príspevkovú organizáciu, ktorej zriaďovateľom je obec,

b) dobrovoľníckej činnosti, alebo

c) prác na predchádzanie mimoriadnej situácii, počas vyhlásenej mimoriadnej situácie a pri odstraňovaní následkov mimoriadnej situácie.

Podľa § 10 ods. 4 zák. č. 417/2013 Z.z. v citovanom znení písomná dohoda podľa odseku 3 obsahuje

a) identifikačné údaje účastníkov dohody,

b) miesto a druh vykonávania menších obecných služieb, dobrovoľníckej činnosti alebo prác podľa odseku 3 písm. c),

c) začiatok a dĺžku vykonávania menších obecných služieb, dobrovoľníckej činnosti alebo prác podľa odseku 3 písm. c) s určením hodiny začatia a hodiny skončenia denného časového vymedzenia vykonávania menších obecných služieb, dobrovoľníckej činnosti alebo prác podľa odseku 3 písm. c),

d) záväzok organizátora menších obecných služieb, dobrovoľníckej činnosti alebo prác podľa odseku 3 písm. c) zabezpečiť dohodnuté podmienky počas celého obdobia trvania dohody,

e) ďalšie dohodnuté náležitosti.

Podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku platí, že ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

2. Prvostupňové aj napadnuté rozhodnutie bolo odôvodnené tým, že žalobca, hoci dňa 28.07.2015 prevzal ponuku na vykonávanie pracovných činností v rozsahu 32 hodín mesačne, avšak v lehote v lehote do 3 dní na ňu nereagoval. Dňa 31.08.2015 bolo prvostupňovému orgánu doručené podanie - vyjadrenie k výzve na preukázanie požadovaných skutočností, v ktorom žalobca žiadal prvostupňový orgán o predloženie úplnej informácie o činnosti, ktorú má vykonávať, rovnako tak aj o mieste jej výkonu, aby sa mohol slobodne rozhodnúť a nie pod nátlakom.

3. Na uvedené podanie bolo žalobcovi zaslané vyjadrenie prvostupňovému orgánu (konkrétne aktivačného centra) dňa 07.09.2015, ktoré si žalobca vyzdvihol na piaty deň od uloženia, t.j. 16.09.2015. V uvedený deň sa žalobca osobne dostavil na aktivačné centrum, avšak na danú ponuku na vykonávanie činností nereagoval. Vo výzve bol žalobca upozornený na skutočnosť, že nedoručenie tlačíva bude považované za odmietnutie ponuky. V zmysle § 25 ods. 2 v spojitosti s ustanovením § 10 ods. 3 zák. č. 417/2013 Z.z. žalobcovi pomoc v hmotnej núdzi odňal.

4. K námietke žalobcu, že mu nebol objasnený charakter ponúknutých pracovných činností, prvostupňový orgán uviedol, že žalobcovi bolo ponúknuté vykonávanie pracovných činností v rozsahu 32 hodín mesačne v organizácii Mesto Michalovce na obdobie od 01.09.2015 do 31.12.2015, je tu daný telefonický ako aj e-mailový kontakt na zodpovednú osobu, miesto výkonu činností a označenie subjektu: TaZs podnik, Michalovce, v čase od 07.00 hod. do 15.00 hod. s popisom výkonu činností - A1, A2, A5, A6 a na druhej strane ponuky sú uvedené vysvetlivky k uvedeným činnostiam.

II.

Konanie na prvostupňovom správnom súde

A)

5. Preskúmané rozhodnutie napadol žalobca na Krajskom súde v Košiciach žalobou z 09.03.2016, v

ktorej žiadal preskúmané rozhodnutie zrušiť z dôvodu jeho nezákonnosti.

6. Zároveň sa žalobca prostredníctvom žaloby najmä domáhal priznania oslobodenia od súdneho poplatku a uloženia povinnosti žalovanému uhradiť trovy konania vo vyčíslenej sume.

B)

7. Krajský súd v Košiciach ako správny súd konajúci po 01.07.2016 v zmysle ustanovenie § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“, resp. „Správny súdny poriadok“) posúdil zákonnosť preskúmaného rozhodnutia v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že žaloba žalobcu dôvodná nie je. Preto postupom podľa § 190 S.s.p. vo svojom rozsudku (ďalej len „napadnutý rozsudok“) vyslovil, že žalobu jednomyseľne ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 491 ods. 1 S.s.p. platí, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Po vyhodnotení zisteného skutkového stavu vyplývajúceho z administratívneho spisu sa správny súd v rozsudku vyjadril k žalobcom uplatneným námietkam. Najmä sa stotožnil s právnymi závermi vyslovenými v preskúmanom rozhodnutí ako aj v rozhodnutí prvostupňového orgánu, nakoľko z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že žalobca ako poberateľ dávky v hmotnej núdzi, ktorému bola predložená ponuka na výkon činností v zmysle § 10 ods. 3 zák. č. 417/2013 Z.z., túto ponuku neprijal, resp. v stanovenej lehote nedoručil prvostupňovému orgánu predpísané tlačivo.

9. K žalobnej námietke, že žalobcovi boli ponúknuté iba činnosti všeobecného charakteru, správny súd uviedol, že tieto boli špecifikované podľa číselníka oprávnených typov pracovných činností pre ustanovenia § 10 ods. 3 zák. č. 417/2013 Z.z. a ďalej boli uvedené na zadnej strane ponuky. Navyše bol v ponuke uvedený kontakt na zodpovednú osobu.

10. Ďalej sa správny súd vyjadril k namietanej neústavnosti dotknutých ustanovení zák. č. 417/2013 Z.z. s tým záverom, že ústavnú konformnosť požadovaného výkonu menších obecných činností v rozsahu 32 hodín mesačne posudzoval Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd“) prostredníctvom nálezu zo dňa 27.05.2015 sp.zn. PL.ÚS 8/2014 (ďalej len „nálezu Ústavného súdu“).

III.

Obsah kasačnej sťažnosti / stanoviská

A)

11. Proti napadnutému rozsudku sťažovateľ zastúpený advokátom v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť zo dňa 04.07.2017 (č.l. 88.) z dôvodu uvedeného v

- § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch (viď primeraná povinnosť uložená prostredníctvom § 440 ods. 2 S.s.p.) najmä uviedol, že správny súd:

- napadnutý rozsudok je predčasný,

o nedoručenie tlačiva bolo nesprávne považované za odmietnutie ponuky,

o viď účel sledovaný v § 10 ods. 1 zák. č. 417/2013 Z.z.,

o zákon považuje hmotnú núdzu v zmysle čl. 39 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky za stav, ktorý vznikol nie z viny dotknutej osoby,

- správny súd nedostatočne vyhodnotil reakciu sťažovateľa na ponuku

o iba žiadosť sťažovateľa o podrobnejšie informácie o činnosti,

o dovtedy ponúknuté informácie pre sťažovateľa nedostačujúce a nezrozumiteľné,

o svojim postojom signalizoval ochotu akceptovať ponuku,

o samotné nedostavenie sa nie je odmietnutím ponuky,

- nejasnosť ponuky

o telefonický kontakt na osobu,

o nepriama špecifikácia pracovných činnosti formou vysvetliviek pod bodmi A1 až A6,
o legislatívne nevysvetlenie pojmu menšie obecné služby,
- § 10 ods. 3 zák. č. 417/2013 Z.z. je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky,
o odkaz na čl. 18 ods. 1 ústavy,
o odkaz na Dohovor Medzinárodnej organizácie práce o zrušení nútenej práce č. 105, ako aj z Dohovorom o nútenej alebo povinnej práci č. 29,
- výzva predstavovala nátlak, aby sťažovateľ v šibeničnom termíne 3 dní dal súhlas na akýkoľvek druh práce v bližšie neurčenom mieste.

13. Záverom sťažovateľ navrhol procesný záver konania na kasačnom súde v tom duchu, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší preskúmané rozhodnutie a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Pre prípad úspechu si sťažovateľ uplatnil úplnú náhradu trov kasačného konania.

B)

14. Vo svojom vyjadrení zo 17.07.2017 (č.l. 99) žalovaný považoval v prvom rade za potrebné zdôrazniť, že správny súd sa s predmetnými tvrdeniami sťažovateľa vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku. Následne žalovaný zopakoval svoje argumenty z preskúmaného rozhodnutia.

15. Čo sa týka nesprávneho právneho posúdenia námietky sťažovateľa, že ponuka nebola jasná, žalovaný odkázal na body č. 9 a 24 napadnutého rozsudku. Vo vzťahu k námietke o medzinárodno-právnom a ústavnom nesúlade ustanovení zák. č. 417/2013 Z.z. žalovaný odkázal na body č. 25 a 26 napadnutého rozsudku a na nález Ústavného súdu.

16. Žalovaný považuje rozsudok krajského súdu za vecne správny a jeho postup bol zákonný, námietky žalobcu obsiahnuté v odvolaní nie sú dôvodné, a preto navrhol kasačnému súde, aby napadnutý rozsudok potvrdil.

IV.

Právne názory kasačného súdu

17. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ S.s.p.) bez povinného zastúpenia (§ 449 ods. 2 písm. b/ S.s.p.), s prihliadnutím na neviazanosť sťažnostným návrhom (§ 453 ods. 3 S.s.p.) a na neformálnosť kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 v spojení s § 206 ods. 3 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačnú sťažnosť je v zmysle § 461 S.s.p. potrebné zamietnuť, nakoľko po jej preskúmaní kasačný súd na základe nižšie uvedených právnych názorov dospel k záveru, že je nedôvodná. Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29. mája 2018 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.)

18. Na prvom mieste kasačný súd zdôrazňuje, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (v preskúmanej veci sťažovateľa), t.j. na zodpovednosti za obranu svojich práv (*vigilantibus leges sunt scriptae*) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd, vybrať si podľa Správneho súdneho poriadku z prostriedkov ochrany ten najvhodnejší proti preskúmanému rozhodnutiu či postupu orgánu verejnej správy a následne proti napadnutému rozsudku. Preto kasačný súd nie je oprávnený do tejto procesnej slobody vstupovať.

19. V uvedenej súvislosti musí kasačný súd tiež zdôrazniť, že právo na súdnu ochranu (čl. 46 a nasl. ústavy Slovenskej republiky) nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzujúcim podmienkam (čl. 51 ods. 1 ústavy). To platí aj v prípade kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho opravného prostriedku (§ 438 ods. 1 S.s.p.), ktorý nie je možné použiť „celoplošne“ na odstránenie nespokojnosti účastníka konania s akýmkoľvek rozhodnutím správneho súdu a ktorej aplikácia môže narušiť princíp právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (§ 145 S.s.p.).

20. Pôvodná úprava súdneho prieskumu rozhodnutí správnych orgánov vrátane inštitútu opravných prostriedkov sa od účinnosti Správneho súdneho poriadku podstatne zmenila s tým, že konanie o kasačnej sťažnosti má zabezpečiť tri rozdielne úlohy, a to rýchlu a efektívnu nápravu najpodstatnejších procesných pochybení, objasnenie otázok zásadného právneho významu ako aj zjednocovanie judikatúry. Je potom na zvážení sťažovateľa (samozrejme bez prihliadnutí na nutnosť kvalifikovane právneho konania sťažovateľa podľa § 5 ods. 5 S.s.p.), ktorú z uvedených úloh má ním podaná kasačná sťažnosť v správnom súdnom procese plniť.

21. Avšak zo zásady, že kasačný súd je dôvodmi kasačnej sťažnosti viazaný (§ 439 ods. 3 písm. a/ a contrario § 453 ods. 2 veta druhá S.s.p.), nie je možné jednoznačne vyvodiť procesnú povinnosť sťažovateľa, aby s plnou zodpovednosťou za procesný výsledok v kasačnej sťažnosti objasnil zákonným spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť svojho opravného prostriedku, a preto ani nie je zaťažovaný povinnosťou náležite vymedziť dôvod kasačnej sťažnosti (§ 440 v spojení s 445 ods. 1 písm. c/ S.s.p.). V dôsledku spomenutej neviazanosti kasačný súd je oprávnený aj konať nad rozsah (a contrario § 453 úvod S.s.p.), ktorý sťažovateľ vymedzil v kasačnej sťažnosti uplatneným dôvodom.

22. Sťažovateľ generálne namieta, že správny súd nesprávne právne posúdil preskúmanú vec, t.j. meritum sporu [kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p.]. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že s týmto kasačným dôvodom zákonodarcovia spája právnu situáciu, kedy správny súd na správne a zákonným spôsobom zistený skutkový stav (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.) bez väd zaťažujúcich jeho rozhodovanie (písmena a/ až f/) nesprávne aplikuje objektívne právo v merite veci, a to spätne na takto zistený skutkový stav, bez možnosti opory v doterajšej ustálenej rozhodovacej praxi kasačného súdu (a contrario písmeno h/).

23. Uvedený dôvod je relevantný iba, ak je nesprávnosť aplikácie objektívneho práva správnym súdom (resp. nesprávne vyriešenie niektorej právnej otázky správnym súdom) zapríčinená chybným výberom normy hmotného práva alebo procesného práva, ktorá vo svojej hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Preto nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom konkrétne spočíva v tom, že použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

24. V uvedenej súvislosti musí kasačný súd zdôrazniť, že pri výklade právnych predpisov a ich inštitútov nemôže správny súd k nim pristupovať len z hľadiska gramatického výkladu ale musí si spoľahlivo ustáliť zmysel a účel dotknutej právnej normy, t.j. v preskúmanej veci otázku prípustnosti súčasného napadnutia právoplatného rozsudku viacerými dôvodmi kasačnej sťažnosti a tým aj vylúčiť kontraproduktívnu snahu sťažovateľa či už z dôvodu neistoty alebo nedostatku úplného presvedčenia o správnosti svojej kasačnej argumentácie pokusne uplatňovať popri sebe rozmanité, so sporom vecne nesúvisiace, hypotetické alebo navzájom sa vylučujúce dôvody, a skúšať, ako budú prijaté kasačným súdom.

25. Prostredníctvom sťažnostných bodov (viď bod č. 12) na prvom mieste sťažovateľ spochybňuje svoju povinnosť vykonávať mu prikázanú prácu, hoci mu právny poriadok poskytuje právo si svoje zamestnanie ako aj druh vykonávanej práce zvoliť, a to najmä s prihliadnutím na jeho tvrdenú činnosť zistiť obsah ponúkanej pracovnej činnosti. V uvedenej súvislosti aj kasačný súd pripúšťa, že ponúknutá

pracovná činnosť by mala byť primeraná doterajšiemu dosiahnutému druhu a stupňu vzdelania sťažovateľa s tým, že mu naďalej prislúcha právo si svoje dosiahnuté vzdelanie praxou upevniť, resp. prehĺbiť.

26. Ďalej kasačný súd nepochybňuje uvedené právo jednotlivca, a v preskúmvanej veci sťažovateľa žalobcu 1./, avšak súčasne musí poukázať na to, že v preskúmvanej veci neboli sťažovateľom uvedené tak zásadné nedostatky v ponúknutých pracovných činnostiach, ktoré by mohli viesť správny súd k nepochybnému záveru, že nespĺňajú hore uvedené kritériá.

27. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku (viď jeho bod č. 9) vyplýva, že :

„Z tlačiva ponuka č. 1198/10/2015 súd zistil, že žalobcovi bolo ponúknuté vykonávanie činnosti v rozsahu 32 hodín mesačne u organizátora činností, ktorým je Mesto Michalovce na obdobie od 01.09.2015 do 31.12.2015, pričom v uvedenej ponuke je obsiahnutý telefonický kontakt, ako aj e-mailová adresa kontaktnej osoby. Súčasťou tejto ponuky sú presne špecifikované dni, v ktorých uvedená pracovná činnosť mala byť realizovaná s tým, že miestom nástupu na výkon činnosti je Partizánska 55, TaZs - podnik Michalovce s časom vykonávania činnosti v jednotlivých dňoch od 7:00 do 15:00 hodiny, pričom druh činnosti bol označený ako A2, A1, A5 a A6. Na druhej strane tlačiva sú uvedené vysvetlivky k jednotlivým pracovným činnostiam, kde je uvedené, že pod pracovnou činnosťou označenou ako A1 ide o tvorbu, ochranu, udržiavanie a zlepšovanie životného prostredia a ekonomických podmienok obyvateľov obce, pod pracovnou činnosťou označenou ako A2 je potrebné rozumieť starostlivosť, rozvoj, ochranu a zachovanie kultúrneho dedičstva, pod pracovnou činnosťou označenou ako A5 je potrebné rozumieť napomáhanie udržiavania poriadku v obci a pracovnou činnosťou označenou ako A6 ďalšie činnosti.“

28. V uvedenej súvislosti k námietke sťažovateľa, že správny súd nedal presvedčivú odpoveď ani právne a skutkovo relevantné otázky uvedené v žalobe, môže kasačný súd, hoci sa podrobne oboznamoval s odôvodnením napadnutého rozsudku, iba konštatovať, že v jeho odôvodnení sa citujú ustanovenia, ktoré správny súd aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery; medziiným uviedol dôvody, so zreteľom na ktoré sa uistil, že prvostupňový orgán a následne žalovaný dostatočne odôvodnili svoj záver, že sťažovateľ musel mať dostatočnú vedomosť o tom, čo sa od neho v ponuke požaduje a aké následky sú s neprijatím ponuky spojené.

29. Kasačný súd sa pri oboznamovaní s administratívnym spisom tiež zameril na obsah hore uvedeného tlačiva ponuka č. 1198/10/2015, z ktorého nepochybne vyplývajú skutkové zistenia, ku ktorým sa dopracoval aj správny súd (viď aj bod č. 24 napadnutého rozsudku). Bolo iba právom sťažovateľa, aby využil ponúkané možnosti sa informovať na tam uvedených telefónnych číslach, resp. na pripojenej adrese e-mailového kontaktu, čo bude obsahom takto vymedzených pracovných činností. Sťažovateľ však správne mu súdu neponúkol žiadne tvrdenia podložené dôkaznými prostriedkami, že na tam uvedených kontaktoch zistil také informácie o pracovných činnostiach, ktoré by preukazovali jeho obavy, že ponúkané pracovné činnosti sú pre neho neprimerané, neodôvodnené, zbytočne zaťažujúce alebo z iného dôvodu nevhodné a prečo.

30. Preto aj pre kasačný súd je celkom zrejmé, ako a z akých dôvodov správny súd rozhodol; odôvodnenie jeho rozsudku má náležitosti v zmysle § 139 S.s.p. V žiadnom prípade za naplnenie dôvodu kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. nemožno považovať to, že správny súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sťažovateľa.

31. V žiadnom prípade nie je správne tvrdenie sťažovateľa, že nakoľko výslovne neodmietol zaslanú ponuku, tak nie je možné nedoručenie tlačiva hodnotiť, ako že ponuku odmietol. Nielen o tomto ale aj o následku takejto pasivity bol výslovne poučený vo výzve zo 17.08.2015, čo aj zohľadnil správny súd pri svojom rozhodovaní.

32. Čo sa týka sťažnostného bodu, prostredníctvom ktorého sa namieta neústavnosť, resp. nesúlad najmä § 10 ods. 3 zák. č. 417/2012 Z.z. s ústavou Slovenskej republiky, kasačný súd odkazuje na právne názory vyslovené správnym súdom (viď body č. 25 a 26 napadnutého rozsudku).

33. Kasačný súd sa už v inom rozsudku sp.zn. 1Sžsk 3/2016 zo dňa 30. mája 2017 zaoberal s obdobnou námietkou, pričom poukázal na závery nálezu Ústavného súdu (najmä jeho bod 17), kedy Ústavný súd výslovne zdôraznil, že: „z pohľadu ústavného súdu však nie je v rozpore s ústavným príkazom vyjadreným v čl. 39 ods. 2 ústavy vyžadovať aktívnu participáciu osôb na zabezpečovaní ich základných životných potrieb, pokiaľ požadované činnosti nebudú neprimerané, neodôvodnené alebo zbytočne zaťažujúce“. V nasledujúcich častiach odôvodnenia (najmä jeho body 19 až 20, 22 a 23) Ústavný súd požiadavku zákonodarcu na výkon menších obecných služieb podľa § 10 ods. 3 zák. č. 417/2013 Z.z. ako podmienku na poskytnutie dávky v hmotnej núdzi podrobil testu ústavnosti, pričom podľa záverov Ústavného súdu (viď bod č. 23 jeho nálezu) táto právna úprava „nie je prejavom svojvôle zákonodarcu, lebo sleduje legitímny cieľ vo forme verejného záujmu, ani nepredstavuje taký intenzívny zásah do sféry hodnôt chránených ústavou, osobitne všeobecných ústavných princípov a tiež ľudských práv a základných slobôd, ktorými by bola zasiahnutá esencia dotknutého sociálneho práva.“

34. Na základe hore uvedených právnych záverov nemohol kasačný súd priznať relevanciu hore uvedenému dôvodu kasačnej sťažnosti. Preto v uvedenej súvislosti sa kasačný súd zhoduje so závermi správneho súdu (viď bod č. 27 napadnutého rozsudku).

V.

35. Kasačný súd vzhľadom na dôvod kasačnej sťažnosti uplatnený sťažovateľom uvádza, že napadnutý rozsudok má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia požadované v zmysle § 139 S.s.p. Preskúmané rozhodnutie vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je následne logicky vyhodnotený a riadne právne posúdený. Kasačný súd sa preto stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi zistenými správnym súdom, že orgán verejnej správy dodržal požiadavku zákonnosti pri priebehu a následnom vydaní preskúmaného rozhodnutia.

36. Počas konania kasačný súd z dostupných zdrojov nezistil a ani mu nebolo účastníkmi naznačené, resp. nedospel k záveru, že by sa vyskytli prekážky pre konanie z dôvodov neústavnosti alebo potreby výkladu komunitárneho práva aplikovaných právnych predpisov a súvisiacich právnych aktov orgánov Európskej únie, pre ktoré je potrebné konanie prerušiť, poprípade výskyt skoršej judikatúry, od ktorej by sa tento rozsudok odkláňal.

37. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté svojej staršej judikatúry (čl. 1 ods. 1 ústavy), najmä už v citovanom rozhodnutí sp.zn. 1Sžsk 3/2016 zo dňa 30. mája 2017, pri ktorom Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od jeho obsahu a vyslovených právnych názorov (viď účinky sledované v § 20 a contrario § 22 ods. 1 S.s.p. spolu s čl. 144 ods. 1 ústavy) s prihliadnutím na ústavný princíp právnej istoty odchyľil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska v zmysle záverov judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zjednocovania alebo zamedzovania vydávania protirečivých rozsudkov, najmä vec Zielinsky, Pradal a spol. v. Francúzska republika č. A-24846/94, 34165/96 až 34173/96, poprípade vec Borovská a Forrai v. Slovenská republika č. A-48554/10 z 25.11.2014), s oznámením termínu vyhlásenia rozsudku postupom podľa § 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

38. Kasačný súd v preskúmanej veci v súlade s ust. § 455 S.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by nariadenie pojednávania bolo potrebné.

39. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd postupom v zmysle § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. na základe princípu úspešnosti sťažovateľa, čo v konaní o kasačnej sťažnosti nenastalo, a u žalovaného neboli splnené mimoriadne okolnosti na priznanie náhrady trov konania.

Podľa § 467 ods. 1 S.s.p. ustanovenia o trovách konania sa primerane použijú na kasačné konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).